

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 61. Clemens Avenionem petit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

Sæcul. XIV. ctos Romam, & Avenionem Legatos mi-
 A. C. 1379. sit, qui veritatem facti, cum hujus me-
 moria esset recens, perquirerent, ac sibi
 declararent.

§ LXI.

Clemens Avenionem petit.

Vita to. 1.
p. 493. **R**elictis interea Fundis Clemens cum
 sua Curia Speluncam Cajetanæ dice-
 cesis oppidulum adiit: unde paulo post
 cum aliquot Cardinalibus Neapolim pro-
 fectum Regina Joanna honorifice ibi re-
 cepit. Summum initio gaudium præ se
 tulerat de cooptatione Urbani suo in re-
 gno nati; & quadragies mille nummos
 aureos (ducatos vocant) aliaque dona
 magnifica ei miserat: sed electionem Cle-
 mentis edocta mutato consilio in omni-
 bus terris suis hunc agnosci Papam jubebat
 per patentes litteras 20 Nov. 1378 scri-
 ptas. Ægerrime id ferebant plerique
 Neapolitani; Urbanoque populari suo
 addicti permanebant. Clementem igitur
 Neapolim delatum tam male accepit
 populus, ut ille cum suis Cardinalibus
 arcem Reginæ sedem Ovum nomine co-
 actus ingredi, ne ibi quidem securum se
 videret, gnarus sibi ab Urbano vincula
 destinari. Revera eodem tempore, ni-
 mirum 18 Maji Papa Urbanus edebat lit-
 teras

Th. Niem.
c. 6.

Vita p. 472.
494. 1268.

teras, per quas volebat in regno Neapo-
litano contra Clementem, atque fauto-
res ejus sacrum cani classicum, sponderi-
que noxarum veniam concessam peten-
tibus Palæstinam. Neque tamen ma-
gnum res effectum habuit.

Idcirco Clemens statuit in Galliam se
recipere, ubi Regis, cæterorumque Prin-
cipum sibi deditorum præsidio frueretur:
& fortuito nactus triremes, navesque alias
mense Majo anno 1379 mari se commisit
una cum suis Cardinalibus, præter Jaco-
bum Itrium, ac Leonardum Geophanium,
quos in Italia reliquit suis rationibus con-
sulturos. Post navigationem non parum
periculosam 10 Junii Massiliam attigit:
& transactis ibi quatuordecim diebus
Avenionem delatum solemnissimo ritu,
& ingenti gaudio excipiebant omnes in-
colæ; præsertim quinque Cardinales,
qui post Gregorii abitum ibi remanse-
rant: nam sextus, Ægidius Aisselinus
obierat 5 Dec. priore anno. Hi sex Car-
dinales jam decreverant agnoscere Cle-
mentem.

Is haud multo post litteras dabat Pa-
risinam ad Universitatem, quæ paulo an-
te se partibus ejus adjunxerat: quod ita
factum. Rex Carolus V Vincennis 20

Y 4

Maji

Sæcul. XIV.
A. C. 1379.

Rayn. n. 282

Vitæ p. 495.

p. 1252.

p. 957.

Dubulai.
p. 566.

Sæcul. XIV.
A. C. 1379.

p. 573.

Maji Universitati scripsit, ut secundum habitas deliberationes Clementem VII declararet legitimum Papam. Universitas post multos conventus hac de re actos, die lunæ tertio Calendas Junias misit Rectorem cum designatis sociis: qui venerunt in elatiorem castelli Vincenniani partem tecto impositam, ubi aderant cum Rege quatuor Cardinales, Lemovicensis, Acrifolius, Pictaviensis, & Augustodunensis, Dux Andegaviæ frater Regis, Carolus Navarræ Regis filius natus major, Comes Harcurtius, multique alii Optimates, ac Equites; insuper quatuor Episcopi, nempe Laudunensis, Parisinus, Bellovacensis, & Sarlatinus. Simon Freronus Theologiæ Professor totius Universitatis nomine loquens denunciabat eam adhærere Clementi VII tanquam legitimo Papæ. Attamen e quatuor nationibus, quæ facultatem Artium componunt, duæ neutri favebant parti, scilicet Picarda, & Anglica: duæ reliquæ, Gallica, & Normanna se conformabant ad exemplum trium Facultatum superiorum, Theologiæ, ac Medicæ. Hanc igitur declarationem nactus Clemens Universitati per epistolam gratias egit, suasitque, ut ipsi obnoxia firmiter persisteret, & conatibus Urbani fortiter obstaret. Dabat 26 Julii.

p. 778.

Post-

Postquam Avenione confederat, Rex ^{Sæcul. XIV.}
 Carolus V eum vehementer adjuvans ^{A. C. 1379.}
 omnes fere Principes, ac Republicas ab Urbanis
 Urbano stantes per Legatos monuit, ut ^{Vitæ p. 495.}
 ne præoccupari animos suos sinerent,
 sed patienter auscultarent ea, quæ pro
 Clemente dicerentur. At plerique Cle-
 mentis nuncios non audire modo, sed &
 suas in terras admittere recusabant. Er-
 go vi utendum ratus Clemens suis inter
 Italos fautoribus militem, ac pecuniam
 pro viribus mittebat suis. Nec sacra
 omisit arma; & vicissim litteras contra
 Urbanum edidit. Et vero pari facilita-
 te poterant scribere, fulminare, ac se mu-
 tuis onerare conviciis, ac execratio-
 nibus.

§. LXII.

Tristes schismatis effectus.

At hic agendi modus juvabat nihil, sed
 magis inflammavit schisma, & innu-
 mera invexit mala. Clementini multos
 Urbano submissos Præfules, Sacerdotes,
 aliosque Clericos mari vel terra facientes ^{Th. Niem.}
 iter capere, vexare, submergere, combu- ^{c. 19.}
 rere, aliove crudeli necis genere afficere
 non verebantur. Per vim occupatæ ab
 illis multæ urbes, castella, pagique in re-
 gno Neapolitano & in terris Romano